

РЕШЕНИЕ

№ 49

гр. София, 10.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-22, в публично заседание на двадесет и първи декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Нели Алексиева

при участието на секретаря Румяна Люб. Аврамова
като разгледа докладваното от Нели Алексиева Търговско дело № 20221100901018 по описа за 2022 година

Ищецът „Х.“ ООД твърди, че с договор с нотариална заверка на подписите от 29.10.2021 г. е закупил от ответника товарен автомобил марка „МАН“ с рег. № *****, за сумата от 112656 лева с ДДС. Ищецът посочва, че е платил уговорената с договора цена по банков път и е получил автомобила, но при обслужване на камиона във фирмен сервиз на МАН е установено, че в автомобила са открити компютри от друг товарен автомобил. Служители на МВР уведомили ищеца, че закупеният от него камион е обявен за издирване, тъй като е предмет на кражба, поради което ищецът предал доброволно камиона на полицията. При даването на обяснения в полицията, ищецът разбрал, че автомобилът не е собственост на продавача, а на трето лице. Опитите му да се свърже с продавача били неуспешни, поради което изпратил имейл на ответното дружество, с който го уведомил за ситуацията и изразил желанието си да развали договора и получи обратно заплатената цена за автомобила. Ищецът иска, ако съдът не приеме, че това изявление е достигнало до ответника, да бъде прието, че исковата молба представлява изявление за разваляне на договора. Предвид изложеното моли да бъде осъден ответника да му заплати сумата от 112656 лева, представляваща платената по разваляния договор цена, ведно със законната лихва от датата на предявяване на исковата молба до окончателно изплащане на задължението.

Претендира направените по делото разноски. В молба от 26.10.2022 г. е посочена банкова сметка на ищеца, съгласно изискването на чл. 127, ал. 4 от ГПК.

Ответникът „И.А. БГ“ ЕООД не подава отговор на исковата молба и не взема становище по предявения иск и приетите доказателства в хода на производството.

Съдът, след като взе предвид доводите на ищеца и прецени събраните по делото доказателства, съобразно чл. 12 и чл. 235, ал. 2 ГПК, приема за установено следното:

Между страните по делото, на 29.10.2021 г., е сключен договор за покупко-продажба на моторно превозно средство, с нотариална заверка на подписите, съгласно който ответникът продава на ищеца товарен автомобил „МАН“, модел ТГМ 18.290 „Х2 БЛ, с рег. № ***** , рама № WMAN28ZZ8EY309999, двигател № 228556385167865, при уговорена цена от 93880 лева без ДДС.

С платежно нареждане от 29.10.2021 г. ищецът нарежда да се плати по сметка на ответника, разкрита в „Общинска банка“ АД, сумата от 112656 лева. Като основание на наредения превод е посочена проформа фактура 198/28.10.2021 г. /която фактура не е представена по делото/, а като още пояснения, свързани с превода е вписано: „МАН, рама WMAN28ZZ8EY309999“.

Изложеното се установява от представените от ищеца и неоспорени от ответника писмени доказателства. Съдът не обсъжда приетото като доказателство по делото писмо с изх. № на ищеца 35/14.12.2021 г., адресирано до ответника, предвид липсата на доказателства това писмо да е изпратено, съответно връчено на ответника.

От съдържащите се в изисканата пр. пр. № 6856/2022 г. по описа на СРП, преписка 513000-10496/22 г. на СДВР, документи, се установява, че тази преписка е образувана по повод подадена от един от управителите на ищцовото дружество жалба. Във връзка с тази жалба е постановено извършване на проверка от органите на МВР, като при анализа на резултатите от тази проверка, прокурор при СРП е приел, че липсват данни за извършено престъпление - измама по смисъла на чл. 209 от НК, от страна на подписалия договора от 29.10.2021 г., като продавач, управител на ответното дружество К.П.Ц., поради което с постановление от 13.05.2022 г. е

отказано да се образува предварително производство и е прекратено производството по пр. пр. 6856/22 по описа на СРС, преписка 513000-10496/22 г. Това постановление на СРС е потвърдено с постановление от 01.08.2022 г. на Софийска градска прокуратура, по пр. пр. № 14170/2022 г.

Сред съдържащите се в тази преписка документи е и протокол за доброволно предаване от 09.11.2021 г., съставен от служител на РУ-гр. Бяла, видно от който Ц. Н. Ц. /един от управителите на ищцовото дружество, видно от вписаните в Търговския регистър по електронното дело на ищеца обстоятелства/ е предал доброволно на 09.01.2021 г., в гр. Бяла, на полицейския служител 1 брой товарен автомобил МАН ТГМ 18.290 4x2 БЛ, с рег. № 381м407, бял на цвят, без товар със заключени 2 бр. врати на кабината, ключ и други документи, между които и договор за покупко-продажба на МПС от 29.01.2021 г. В протокола е вписано, че предадените доброволно вещи могат да имат значение за преписка /досъдебно производство/ № 247р-7986/2021 г. по описа на РУ-гр. Бяла, но по настоящето дело не са ангажирани никакви доказателства какъв е предметът на това досъдебно производство, съответно за етапа, в който се намира то.

От разпита на свидетеля А. Я. Д. се установява, че същият е работел в ищцовото дружество през октомври 2021 г., когато му е възложено да транспортира товарен автомобил „МАН“ за Австрия. По пътя трябвало да мине през София за извършване на техническа профилактика на камиона и отстраняване на някои неща в оторизиран сервиз на „МАН“. Свидетелят закарал автомобила в този сервиз, като останал да чака навън, докато камионът бил вкаран вътре в сервиза за профилактика. След известно време му казали да плати за диагностиката, но не могат да отстранят нищо. Свидетелят се обадил на собственика на фирмата и му казал, че ремонтът не може да бъде извършен, при което получил указания да се върне в Русе и да не продължава за Австрия. По пътя получил обаждане от управителя на дружеството Ц. Ц., че автомобилът е обявен за национално издирване и да влезе в полицията в първия удобен град и да обяви, че се е явил доброволно. Първият такъв град бил гр. Бяла и свидетелят влязъл в града, обадил се на тел. 112 и изчакал идването на полицейски патрул, който останал с него, но не му било обяснено за какво става въпрос. Било разпоредено, на следващия ден, да отиде заедно с управителя Ц., в полицията да дадат показания. Свидетелят разбрал, че има някакви съмнения за манипулация с автомобила, но нищо не

му било казано официално. След това свидетелят транспортирал автомобила до паркинг в гр. Бяла, на който дошло техническо лице от Русе, което да установи има ли нещо или не. След това свидетелят се прибрал и не се е интересувал какво се е случило с автомобила после.

При анализа на събраните в настоящето доказателства, Съдът намира, че предявеният от ищеца иск по чл. 189, ал. 1 от ЗЗД е неоснователен, тъй като ищецът не е доказал възложените в негова доказателствена тежест, с доклада по чл. 146, ал. 1 от ГПК, обстоятелства, а именно: наличието на права на трети лица върху процесната вещ, несъвместими с правата му на купувач, съответно не са установени предпоставките за упражняване на правото да бъде развален договора по реда на чл. 87 от ЗЗД. Правилата за разпределение на доказателствената тежест задължават съда да приеме, че фактите, за които не е проведено главно и пълно доказване от страната, носеща тежестта на доказване, не са осъществени.

Основателността на предявения от добросъвестния купувач иск по чл. 189 от ЗЗД изисква да бъде установено кумулативното наличие на следните предпоставки: сключен валиден договор за покупко-продажба между ищеца и ответника, с предмет - право на собственост или ограничено вещно право върху вещта или недвижимия имот; наличие на самостоятелни вещни права, в полза на трето лице върху същата вещ/имот, които касаят обекта на продажбата /продавачът да се е разпоредил с права, които не му принадлежат/ и купувачът да е добросъвестен /не е знаел, че предметът на договора принадлежи на трето лице/. В случая ищецът е ангажирал доказателства за наличието на валиден договор за покупко-продажба на процесния товарен автомобил. Предвид липсата на направени възражения, че към момента на сключване на договора ищецът е знаел за притежавани от трети лица права върху вещта, следва да се приеме, че същият има качеството на добросъвестен по смисъла на закона купувач. Ищецът не установи наличието на права на трети лица по отношение на вещта – предмет на договора от 29.10.2021 г. За успешното доказване на наличието на такива права е без значение дали ищецът купувач е реално отстранен от вещта, в резултат на предявяване на такива права от третото лице. Константната съдебна практика приема, че за да е налице евикция не е необходимо купувачът да е отстранен от имота, нито да е бил осъден да върне вещта. Достатъчно е правата на третите лица да са

безспорни и противопоставими на купувача, без да е необходимо задължително да бъдат установени по съдебен ред. Купувачът може да претендира отговорност за съдебно отстранение, дори ако правата на третите лица все още не са предявени по съдебен ред, или към момента не съществува основателна опасност той да бъде отстранен. Когато обаче тези права не са установени със сила на пресъдено нещо или по друг безспорен начин, купувачът, който твърди, че те съществуват и поради това е предал вещта на трето лице, следва да докаже противопоставимостта им пред продавача, за да получи обратно цената по договора, независимо че не му я връща. Наличието на такива права на трети лица не се установяват от съдържащите се в изисканата по искане на ищеца прокурорска преписка. В нея се съдържа протокол, че законният представител на ищеца е предал доброволно на полицията товарният автомобил – предмет на процесния договор, тъй като той може да е относим към предмета на водено досъдебно производство по описа на РУ- гр. Бяла, но по делото не са представени никакви доказателства какъв е предметът и развитието на това производство, съответно установени ли са в него някакви права върху вещта на трети лица, които да са несъвместими с правата на ищеца, като купувач на вещта, с договора от 29.10.2021 г.

Предвид изложеното Съдът намира, че предявеният иск е неоснователен и като такъв следва да бъде отхвърлен.

Мотивиран от горното, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от „Х.“ ООД, ЕИК *****, срещу „И.А. БГ“ ЕООД, ЕИК *****, иск с правна квалификация чл. 189, ал. 1 от ЗЗД за сумата от 112656 лева, представляваща платената от ищеца по договор за покупко-продажба на моторно превозно средство от 29.10.2021 г. цена за товарен автомобил марка „МАН“ с рег. № *****, като неоснователен.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски апелативен съд, в двуседмичен срок от връчването му.

Съдия при Софийски градски съд: _____